

- 2) Musí být ustanovení směrnice 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách⁽¹⁾, zejména její čl. 1 odst. 2, čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1, vykládána v tom smyslu, že brání kontrole ujednání smluv o spotřebitelském úvěru z hlediska podmínek stanovených v článku 3 uvedené směrnice, jde-li o tzv. další náklady úvěru odlišné od úroků, jejichž určování se řídí kritérii stanovenými článkem 36a ustawy o kredycie konsumenckim (zákon ze dne 12. května 2011, o spotřebitelském úvěru; Dz. U. 2018.993, konsolidované znění)?

(1) Úř. věst. 2008, L 133, s. 66.

(2) Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288, oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelnym Sądem Administracyjnym (Polsko) dne 28. prosince 2018 — A.B., C.D., E.F., G.H., I.J. v. Krajowa Rada Sądownictwa

(Věc C-824/18)

(2019/C 164/06)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelnym Sądem Administracyjnym

Účastníci původního řízení

Stěžovatelé: A.B., C.D., E.F., G.H., I.J.

Další účastníci řízení: Krajowa Rada Sądownictwa

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 2 ve spojení s čl. 4 odst. 3 třetím pododstavcem, čl. 6 odst. 1 a čl. 19 odst. 1 SEU, ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv, čl. 9 odst. 1 směrnice Rady 2000/78/ES a čl. 267 třetím pododstavcem SFEU, vykládány v tom smyslu, že:

dochází k porušení zásady právního státu, práva na účinný právní prostředek a na účinnou soudní ochranu v situaci, kdy vnitrostátní zákonodárce v souvislosti s přiznáním práva na podání stížnosti k soudu v individuálních případech, které se týkají výkonu funkce soudce u soudu poslední instance členského státu (Nejvyššího soudu), stanoví, že rozhodnutí přijaté v kvalifikačním řízení, které předchází předložení návrhu na jmenování do funkce soudce uvedeného soudu, je pravomocné a účinné, nebylo-li rozhodnutí, které bylo přijato ve věci společného projednání a hodnocení všech kandidátů k Nejvyššímu soudu, napadeno všemi účastníky kvalifikačního řízení, mezi nimiž je také kandidát, který nemá zájem napadnout uvedené rozhodnutí, jehož se týká návrh na jmenování do funkce, což ve výsledku:

— ruší účinnost opravného prostředku a možnost provedení reálného přezkumu průběhu uvedeného kvalifikačního řízení ze strany příslušného soudu?

— a v situaci, kdy se toto řízení týká i těch pozic soudců Nejvyššího soudu, vůči nimž byl oproti soudcům, kteří dosud tyto funkce zastávali, uplatněn nový, nižší důchodový věk, aniž bylo rozhodnutí o využití nižšího důchodového věku ponecháno výhradně na dotčeném soudci, také není — z hlediska zásady neodvolatelnosti soudců, pokud bude konstatováno, že tato zásada byla takto porušena — bez vlivu na rozsah a výsledek soudního přezkumu uvedeného kvalifikačního řízení?

- 2) Musí být článek 2 ve spojení s čl. 4 odst. 3 třetím pododstavcem a čl. 6 odst. 1 SEU, ve spojení s čl. 15 odst. 1, článkem 20, čl. 21 odst. 1 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv, s čl. 2 odst. 1 a odst. 2 písm. a) a čl. 3 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2000/78/ES, jakož i s čl. 267 třetím pododstavcem SFEU, vykládány v tom smyslu, že:

dochází k porušení zásady právního státu, zásady rovného zacházení a rovného přístupu k veřejné službě za stejných podmínek, a sice k výkonu funkce soudce Nejvyššího soudu, za situace, kdy [...] je dáno v individuálních případech týkajících se výkonu funkce soudce uvedeného soudu právo na podání stížnosti k příslušnému soudu, avšak v důsledku úpravy právní moci popsané v první otázce může jmenování do funkce soudce Nejvyššího soudu nastat, aniž příslušný soud provedl přezkum průběhu uvedeného kvalifikačního řízení, pokud byl takový přezkum navržen — a zároveň absence tohoto přezkumu, jež porušuje právo na účinný právní prostředek, a tím porušuje i právo na rovný přístup k veřejné službě, a v důsledku toho není v souladu s veřejným zájmem, a situace, kdy orgán členského státu, který má dbát na nezávislost soudů a soudců (Státní soudní rada), před nímž je vedeno řízení ohledně výkonu funkce soudce Nejvyššího soudu, je obsazován tím způsobem, že představitelé soudní moci v tomto orgánu jsou voleni zákonodárnou mocí, neporušuje zásadu institucionální rovnováhy?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 3. ledna 2019 — Asmel società consortile a r.l. v. A.N.A.C. — Autorità Nazionale Anticorruzione

(Věc C-3/19)

(2019/C 164/07)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Asmel società consortile a r.l.

Odpůrce: A.N.A.C. — Autorità Nazionale Anticorruzione

Předběžné otázky

- 1) Brání unijní právo takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je čl. 33 odst. 3a legislativního nařízení č. 163 ze dne 12. dubna 2006, které omezuje autonomii obcí při využívání ústředního nákupního subjektu pouze na dva organizační modely, kterými jsou svazek obcí, pokud již existuje, anebo konsorcium obcí, které má být založeno?